

Riksdagen får härmed för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts ifrågavarande proposition antagit ovan återgivna förslag till förordning om ändrad lydelse av de till förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva hörande tabellerna III och IV.

Stockholm den 31 maj 1918.

Med undersåtlig vördnad.

Nr 267.

Godkänd av första kammaren den 31 maj 1918.

Godkänd av andra kammaren den 31 maj 1918.

Riksdagens skrivelse till Konungen i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning.

(Bevillningsutskottets betänkande nr 46.)

Till Konungen.

Genom proposition, nr 368, av den 26 april 1918 har Eders Kungl. Maj:t, under åberopande av bifogat utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga följande:

Förslag

till

Förordning

om ändring i vissa delar av förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning.

Härigenom förordnas, att §§ 1, 6, 7, 8, 11, 14, 15 och 16 i förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning skola i nedanstående delar erhålla följande ändrade lydelse:

§ 1.

Mom. 1. — — — — —

Mom. 2. Mantalsskrivningen förrättas å landet och i stad, där magistrat ej finnes, av häradsskrivaren. Prövas på grund av fögderiets utsträckning eller folkmängd häradsskrivaren icke kunna inom föreskriven tid medhinna mantalsskrivningen inom fögderiets samtliga distrikt, äger Kungl. Maj:ts befallningshavande förordna landsfiskal eller annan lämplig person att verkställa själva mantalsskrivningsförrättningen i ett eller flera distrikt. Bestämmelser om sådan särskild mantalsskrivningsförrättares rätt till ersättning för uppdragets utförande meddelas av Konungen.

I stad, där magistrat finnes, verkställles mantalsskrivningen under magistratens tillsyn av den tjänsteman, vilken debiteringen av kronoutskylderna åligger eller till vars befattning förrättningen enligt särskilt meddelade föreskrifter hör.

§ 6.

Mom. 1. — — — — —

Mom. 2. — — — — —

Mom. 3. Har jämlikt § 1 mom. 2 särskild mantalsskrivningsförrättare förordnats, åligger det häradsskrivaren att i god tid före förrättningen till den, som förordnats att densamma verkställa, avlämna ej mindre den enligt mom. 1 i denna paragraf för mantalsskrivningsdistriktet upplagda mantalslängd än även häradsskrivaren tillhandakomna mantalsuppgifter och löpande årets mantalslängd för distriktet.

§ 7.

Mom. 1. Vid mantalsskrivningen skola tillstädesvara pastor eller, om han har förfall, någon av honom förordnad lämplig person, helst annan inom församlingen tjänstgörande präst, vederbörande stadsfiskal eller fjärdingsman samt kommunalombud, vilka till det antal, som för vinnande av tillförlitliga uppgifter vid förrättningen erfordras och av Kungl. Maj:ts befallningshavande bestämmes, för varje mantalsskrivningsdistrikt utses av den myndighet, som utövar kommunens beslutanderätt; varförutom envar, vilkens rätt är av mantalsskrivningen beroende, äger att för bevakande därav förrättningen övervara.

Mom. 2. — — — — —
 Mom. 3. — — — — —
 Mom. 4. — — — — —

§ 8.

Mom. 1. — — — — —
 Mom. 2. — — — — —
 Mom. 3. — — — — —
 Mom. 4. — — — — —
 Mom. 5. — — — — —
 Mom. 6. — — — — —

Mom. 7. Har å landet eller i stad, där magistrat ej finnes, mantalsskrivningen verkstälts av annan än häradsskrivaren, åligger det förrättningsmannen att till häradsskrivaren senast åtta dagar efter förrättningens slut avlämna det vid densamma förda protokoll jämte mantalslängden, försedd med behöriga anteckningar, dock icke utsiffrad eller summerad, ävensom alla till densamma hörande uppgifter och handlingar samt löpande årets mantalslängd för distriktet.

Förrättningsmannen har därefter icke att taga någon befattning med mantalsskrivningsförrättare åliggande bestyr; dock är han skyldig att avgiva förklaring i anledning av besvär över av honom vid mantalsskrivningen meddelat beslut.

§ 11.

Mantalslängden — — — — — till mantalsskrivningsförrättaren.
 Sedan — — — — — överstrykas.

Senast den 25 mars skall den justerade mantalslängden avlämnas till ordföranden i taxeringsnämnden.

Under den tid — — — — — taga del.

Sedan årets prövningsnämnd — — — — — magistraterna.

§ 14.

Mom. 1. — — — — —

Mom. 2. — — — — —

Mom. 3. Stadsfiskal, som utan anmält giltigt förhinder utebliver från mantalsskrivning, böte tio kronor. Utebliver kommunalombud eller fjärdingsman utan anmälan om sådant hinder, böte tre kronor.

Mom. 4. — — — — —

Mom. 5. — — — — —

§ 15.

Uraktlåter uppgiftspliktig att i behörig tid avlämna mantalsuppgift, må, jämte det anteckning om den försumliges namn och hemvist av förrättningsmannen i protokollet verkställes, felande uppgift, om den försumlige finnes inom orten, efter anmodan av mantalsskrivningsförrättaren, honom avfordras genom vederbörande stadsfiskal, utmätningsman, fjärdingsman eller exekutionsbetjänt. Treddas den försumlige eller finnes han icke inom orten, skall mantalsskrivningsförrättaren anmäla förhållandet hos Kungl. Maj:ts befallningshavande, som äger att med föreläggande av vite införskaffa den felande handlingen.

Genast efter mottagandet av den i § 8 mom. 5 omförmälda längd skall mantalsskrivningsförrättaren förelägga en var därå upptagen person, vilken försummat honom åliggande skyldighet att avlämna flyttningsbetyg, att inom viss lämplig tid efter föreläggandets delfående hava fullgjort omförmälda skyldighet. Delgivningen av beslutet ombesörjes av stadsfiskal i stad samt landsfiskal på landet. Dessa skola även vaka över att föreläggandet efterleves. Treddas den försumlige, har stadsfiskalen eller landsfiskalen att skyndsamt därom göra anmälan hos Kungl. Maj:ts befallningshavande, som förelägger den försumlige att vid vite fullgöra sin kyrkoskrivningsskyldighet.

Krono- eller stadsbetjänt — — — — — förrättning.

Den, som — — — — — ansvarig.

§ 16.

Mom. 1. Vid tillämpning av denna förordning inom Västerbottens och Norrbottens läns lappmarker gäller till efterrättelse:

1:o) att Kungl. Maj:ts befallningshavandes kungörelse om förrättningen skall minst tre gånger före densamma i kyrkan uppläsas, där behovet sådant kräver, även å lappska eller finska språket eller å båda dessa språk;

2:o) att till mantalsskrivningen skall uppgivas och i mantalslängden antecknas jämväl varje persons nationalitet och språk;

3:o) att den del av lappbefolkningen, som kringflyttar utan stadiga boningsplatser, skall mantalsskrivas stam- eller byvis.

Mom 2. — — — — —

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då densamma, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

Riksdagen, som ej funnit anledning till erinran mot förevarande förslag, får härmed för Eders Kungl. Maj:t tillkännagiva, att riksdagen, med bifall till Eders Kungl. Maj:ts förevarande proposition, antagit ovan återgivna förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 6 augusti 1894 angående mantalsskrivning.

Stockholm den 31 maj 1918.

Med undersåtlig vördnad.